

KYLVÄJÄVERTAUS



1. Kertomuksen taustatietoja

a) Missä kertomus tapahtui

Jeesus opetti kansaa Gennesaretin järven rannalla

b) Vieraat termit

Tämä kertomus on Jeesuksen opettama vertaus.

Oras on pieni kasvin alku.

Orjantappurat ja ohdakkeet. Pyhässä maassa on n. 200 piikkistä ruoho- tai pensaslajia. Piikkikasvit ovat varsin hankalia rikkaruohoja pelloilla ja puutarhoissa. Paras tapa selviytyä niistä on polttaminen.

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen

Matt. 13: 1-23

Sinä päivänä Jeesus lähti asunnostaan ja istui järven rannalle. Ja hänen tykönsä kokoontui paljon kansaa, jonka tähden hän astui venheeseen ja istuutui, ja kaikki kansa seisoivat rannalla. Jeesus puhui heille paljon vertauksilla ja sanoi:

"Katso, kylväjä meni kylvämään. Ja hänen kylväessään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne. Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljon maata, ja ne nousivat kohta oralle, kun niillä ei ollut syvää maata. Mutta auringon noustua ne paahtuivat, ja kun niillä ei ollut juurta, niin ne kuivettuivat. Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahduttivat ne. Toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat sadon, mitkä sata, mitkä kuusikymmentä, mitkä kolmekymmentä jyvä. Jolla on korvat, se kuulkoon."

Vertauksen selitys

Niin Jeesuksen opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: "Minkä tähden sinä puhut heille vertauksilla?" Jeesus vastasi ja sanoi: "Sen tähden, että teidän on annettu tuntee taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu. Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on. Sen tähden minä puhun heille vertauksilla, että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä. Ja heissä käy toteen Esaiaan (Jesajan) ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'

Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat. Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet. Kuulkaa siis te vertaus kylväjästä:

Kun joku kuulee valtakunnan sanan, eikä ymmärrä, niin tulee paha ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on se, mikä kylvettiin tien oheen. Mikä kallioperälle kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja heti ottaa sen ilolla vastaan; mutta hänellä ei ole juurta itsessään, vaan hän kestää

ainoastaan jonkun aikaa, ja kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin hän heti lankeaa pois. Mikä taas orjantappuroihin kylvettiin, on se, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huoli ja rikkauden viettelys tukahduttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi. Mutta mikä hyvään maahan kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja myös tuottaa hedelmän ja tekee, mikä sata jyvää, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä."

Luuk. 8: 4 – 15

Kun paljon kansaa kokoontui ja ihmisiä kulki joka kaupungista hänen tykönsä, puhui hän vertauksella:

"Kylväjä meni kylvämään siementänsä. Ja hänen kylväessään putosi osa tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen. Osa putosi kalliolle, ja oralle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta. Osa putosi orjantappurain sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahduttivat sen. Osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja teki satakertaisen hedelmän." Tämän sanottuaan hän lausui suurella äänellä: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon."

Kylväjävertauksen selitys

Niin Jeesuksen opetuslapset kysyivät häneltä, mitä tämä vertaus merkitsi. Jeesus sanoi: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksissa, että he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi.

Vertaus on tämä: siemen on Jumalan sana. Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, jotka kuulevat, mutta sitten perkele tulee ja ottaa sanan pois heidän sydämestään, etteivät he uskoisi ja pelastuisi. Mitkä kalliolle putosivat, ovat ne, jotka kuullessaan sanan ottavat sen ilolla vastaan, mutta joilla ei ole juurta: ainoastaan ajaksi he uskovat ja kiusauksen hetkellä luopuvat. Mikä taas orjantappuroihin putosi, ne ovat ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja hekumoihin, eivätkä tuota kypsää hedelmää. Mutta mikä hyvään maahan putosi, ne ovat ne, jotka sanan kuultuansa säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja tuottavat hedelmän kärsivällisyydessä.

Mark. 4: 1 – 29

Jeesus rupesi taas opettamaan järven rannalla. Hänen luoksensa kokoontui hyvin paljon kansaa, jonka tähden hän astui veneeseen ja istui siinä järvellä, ja kaikki kansa oli maalla järven rannalla.

Jeesus opetti heitä paljon vertauksilla ja sanoi heille opettaessaan: "Kuulkaa! Kylväjä lähti kylvämään. Hänen kylväessään osa putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät sen. Osa putosi kallioperälle, jossa sillä ei ollut paljon maata, ja se nousi kohta oraalle, kun sillä ei ollut syvää maata. Mutta auringon noustua se paahtui, ja kun sillä ei ollut juurta, niin se kuivettui. Osa putosi orjantappuroihin; ja orjantappurat nousivat ja tukahduttivat sen, eikä se tehnyt hedelmää. Osa putosi hyvään maahan; ja se nousi oraalle, kasvoi ja antoi sadon ja kantoi kolmeenkymmeneen ja kuuteenkymmeneen ja sataan jyvään asti." Ja Jeesus sanoi: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon."

Vertauksen selitys

Kun Jeesus oli jäänyt yksin, niin ne, jotka olivat hänen ympärillään, ynnä ne kaksitoista kysyivät häneltä näitä vertauksia. Jeesus sanoi heille: "Teille on annettu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksissa, että he näkemällä näkisivät, eivätkä huomaisi, ja kuulemalla kuulisivat, eivätkä ymmärtäisi, niin etteivät kääntyisi ja saisi anteeksi." Jeesus sanoi heille: "Ette käsitä tätä vertausta; kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki muut vertaukset? Kylväjä kylvää sanan. Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, joihin sana kylvetään, mutta kun he sen kuulevat, niin saatana heti tulee ja ottaa pois heihin kylvetyn sanan. Mitkä kallioperälle kylvettiin, ovat niin ikään ne, jotka, kun kuulevat sanan, heti ottavat sen ilolla vastaan, mutta heillä ei ole juurta itsessään, vaan he kestävät ainoastaan jonkun aikaa; kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin he kohta lankeavat pois. Toisia ovat orjantappuroihin kylvetyt; nämä ovat ne, jotka kuulevat sanan, mutta maailman huolet ja rikkauden viettelys ja muut himot pääsevät valtaan ja tukahduttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi. Mitkä hyvään maahan kylvettiin, ovat ne, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmän, mikä kolmekymmen-, mikä kuusikymmen-, mikä satakertaisen." Jeesus sanoi heille: "Eihän lamppua oteta esiin, pantavaksi vakan alle tai vuoteen alle? Eiköhän lampunjalkaan pantavaksi? Sillä ei mikään ole salattua muuta varten, kuin että se tulisi ilmi, eikä kätkeytynä muuta varten, kuin tullakseen julki. Jos jollakin on korvat kuulla, hän kuulkoon." Jeesus sanoi heille: "Ottakaa vaari siitä, mitä kuulette; millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan, vieläpä teille lisätäänkin. Sillä sille jolla on, sille annetaan; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on. Niin on Jumalan valtakunta, kuin jos mies kylvää siemenen maahan; ja hän nukkuu, ja hän nousee, öin ja päivin; ja siemen orastaa ja kasvaa, hän ei itse tiedä, miten. Sillä itsestään maa tuottaa viljan: ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään. Mutta kun hedelmä on kypsynyt, lähettää hän kohta sinne sirpin, sillä elonaika on käsissä."

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Jeesus itse selitti vertauksen

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Lasten kanssa voisi miettiä, mitä kaikkia vertauksia he muistavat.

5. Opeteltava Raamatun lause

”Mutta olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita” Jaak. 1: 22.

6. Lauluehdotus SK 95

Jumalan sana vain on pysyvä.
Nousevi oras ain sen kylvöstä.
Kun pelto sydämen saa sanan siemenen,
Hedelmän taivaisen se kasvattaa.
On Herran sana näin ihmeinen, iäinen.
Voimansa päivittäin se osoittaa.

Jumalan sanassa tiellämme on
kynttilä loistava, vertaamaton.
Valkeus totinen, mi halki usvien,
yön sekä myrskyjen vie valkamaan.
Jumalan sana on loistava kynttilä.
Ei koskaan sammuu se, ei milloinkaan!
Sanat J. A. G. Hylander k. 1896

SK 170: 3

Kalliin sanan kylvömiehet viivytellä ei nyt saa:
Pienestäkin siemenestä vankka kasvi versoaa.
Uskossa siis rukoilkaamme Herran Hengen kastetta.
Työlle pyytäin siunausta, nimellensä voittoa.
Sanat Lina Sandell

7. Tehtäviä

Väritä lopussa oleva kuva.

